

nr. 01
Onder redactie van het moderamen
Eindredacteur S.W.P. Verkade

VOORWOORD	2
BRIEF GKV MET UITNODIGING NAAR GEMEENTE LEDEN	4
NOTULEN VERGADERING KERKENRAAD MET DIAKENEN EN DE GEMEENTE GEZAMENLIJK MET KERKENRAAD MET DIAKENEN EN GEMEENTE VAN DE NGK VLAARDINGEN	8
OPENINGSWOORD VOORZITTER GKV BR J.C. VAN HOUWELINGEN .	11
TOESPRAAK DS. JOH. WEIJ.....	12
TOESPRAAK DS. A. VAN HOUDT	15
PERSBERICHT	20
VERKLARING WEDERZIJDSE ERKENNING	22

VOORWOORD

We schrijven 1998 als een lid van de NGK te Vlaardingen (de heer Arie Baauw) op persoonlijke titel een brief verstuurt aan de kerkenraden van de C.G.K., G.K.v. en de N.G.K. te Vlaardingen, waarin hij refereert aan publicaties in de landelijke pers waarin gesproken wordt over toenaderingen tussen deze kerken op verschillende niveaus. Uit de antwoorden van alle drie de kerkenraden kan geconstateerd worden dat om uiteenlopende redenen de drie kerken op dat ogenblik geen aanleiding konden vinden om hierin concrete stappen te ondernemen.

Waren er dan in de tijd na het kerkelijk uiteengaan tussen GKv en NGK (toen buitenverbanders geheten) dan geen gesprekken geweest? Jawel. Het was in de periode 1975 – 1976, toen ds. R.K. Wigboldus predikant was van de GKv te Vlaardingen dat mede op initiatief van zijn echtgenote er op persoonlijke titel een aantal gesprekken geweest zijn tussen leden van de NGK en leden van de Evangelisatie Commissie van de GKv, waarin mevr. Wigboldus zitting had.

In het jaar 2002 kwam een door de kerkenraad van de GKv te Vlaardingen ingestelde commissie na daarvoor ook de besluiten van de Generale Synoden van Berkel en Leusden daarbij betrokken te hebben tot de volgende conclusies en aanbevelingen:

- Er is geen sprake van een eensluidende taxatie van het verleden door GKV en NGK
- Er bestaat verschil van visie op het karakter van de belijdenis, de binding aan de belijdenis en de grenzen van de tolerantie. Bewust werd gekozen niet te kiezen voor de optie tegemoet te komen aan de bezwaren uit de CGK en GKV
- Gelet op deze feiten kan er geen sprake zijn van een gelijke beweging en op hetzelfde niveau als bij de beoogde samenspreking met de CGK.
- Het blijft onverminderd onze roeping van Christuswege ons gezamenlijk in te zetten voor het bereiken van de eenheid met hen die zeggen met ons dezelfde God te aanbidden en hetzelfde geloof te belijden om de eenheid van de kerk te onderhouden onder het juk van Jezus Christus., Ef. 4:16 en Joh. 17:20-26, N.G.B. art 27 en 28.
- Het aangaan van gesprekken met de NGK te Vlaardingen biedt wellicht mogelijkheden elkaar aan te spreken op deze roeping en zo samen te zoeken naar mogelijkheden om te komen tot het

uit de weg nemen van de oorzaken, die kerkelijke hereniging in de weg staan.

- De kerkenraad van de Gereformeerde Kerk te Vlaardingen zou kunnen overwegen een brief te schrijven aan de kerkenraad van de NGK te Vlaardingen, waarin hen het voorstel wordt gedaan te komen tot samensprekingen op plaatselijk niveau.

Na het leggen van contacten met de kerkenraad van de Nederlands Gereformeerde Kerk te Vlaardingen is het tot (verkennende) samensprekingen gekomen waarvan de eerste plaatsvond op donderdag 14 november 2002.

Na het voeren van diverse gesprekken en andere contacten (o.a. de aanwezigheid en het spreken van de GKv afvaardiging bij de bevestiging en intrede van drs. P.J. van Kampen als predikant van de NGK te Vlaardingen) is er in 2007 een doorbreek geweest in de gevoerde gesprekken toen er een gezamenlijke verklaring kon worden geformuleerd. Die verklaring werd getekend in een gezamenlijke kerkenraadsvergadering op 8 februari 2010 met erkenning van elkaar als kerken van Christus.

Voor de buitenstaander (en daar bedoel ik de meeste gemeenteleden mee, die uiteraard niet bij het geregelde commissiewerk betrokken waren) heeft het misschien lang geduurd. Dat had ook zijn redenen en de verantwoordelijkheid daarvoor lag bij beide partijen. Om te beginnen bleek het praktisch niet altijd eenvoudig om te komen tot een gezamenlijke afspraak met elkaar, waardoor onze ontmoetingen soms zomaar een aantal maanden moesten worden opgeschoven. Daarnaast leek het er in een bepaalde periode op, dat we t.a.v. de vraag, hoe we ons over en weer willen opstellen tegenover de Gereformeerde Belijdenis, niet gemakkelijk op één lijn konden komen. En ook de laatste jaren, na de officiële erkenning in 2010 was het geen onwil maar eerder onmacht door o.a. het wegvallen van ds. Pieter van Kampen en het beroepingswerk dat leidde tot de komst van ds. Johan Weij, dat er niet altijd tijd en gelegenheid gevonden kon worden verder te spreken met elkaar. En dan hebben we het nog niet eens over de tijd die van NGK zijde gestoken moest worden in het afscheid nemen van het kerkgebouw aan de Hoflaan en het zoeken en vinden van nieuwe vergadergelegenheid voor de NGK diensten in de voormalige Oosterkerk nu genoemd "de Windwijzer" aan de Schiedamseweg.

Maar de samensprekingen tussen beide commissies hebben sinds afgelopen voorjaar weer goede voortgang gekregen en daarover hopen we u als gemeenteleden van beide kerken van onze Here

Jezus Christus hier in Vlaardingen binnenkort weer verder te informeren.

We zijn daarom blij en de Here dankbaar dat we dit gezamenlijke moment van de gedenkwaardige gemeentevergadering op Hervormingsdag 31 oktober 2012 hebben mogen meemaken. Het leek ons goed die vergadering en de daar gehouden toespraken vast te leggen in een deze extra kerkbladuitgave. Ook enkele andere stukken uit de achterliggende jaren met enkele foto's zijn uit het archief gehaald om het geheel completer te maken.

We zeggen daarbij degenen die zich daarvoor extra hebben moeten inspannen hartelijk dank.

Dat we zo met elkaar ons gezamenlijk mogen blijven inzetten voor het bereiken van de eenheid waartoe de Here ons roept.

Vlaardingen, november 2012
S.W.P. (Siem) Verkade

BRIEF GKV MET UITNODIGING NAAR GEMEENTE LEDEN

Aan de leden van de gemeente

onderwerp: SAMEN OP WEG MET NGK VLAARDINGEN

Vlaardingen, 24 september 2012

Broeders en zusters,

De kerkenraad heeft in zijn vergadering van september jl. groen licht gegeven een volgend traject in te gaan in het kader van de samensprekingen met onze Nederlands Gereformeerde broeders en zusters te Vlaardingen.

Waar gaat het ook al weer over? Waar staan we?

Na een start in 2002 (nu 10 jaar geleden, in juni 2002 ging er een brief uit van de Gkv naar de NGK te Vlaardingen) is er een gezamenlijke verklaring ondertekend d.d. 8 februari 2010 met erkenning van elkaar als kerken van Jezus Christus.

In de daarna gehouden samenspreking hebben we vastgesteld dat er ook na die gezamenlijke verklaring best nog wel punten te noemen zijn waar met elkaar verder over gesproken kan en moet worden.

Maar elkaar voorzichtig aftastend werd ook geconstateerd dat we steeds weer veel eensgezindheid ervaren in denken en spreken over de taak en roeping die we als kerken van Christus in onze stad hebben en ook over praktisch principiële zaken als vrouwelijke ouderlingen en voorgangers, etc. En waar we elkaar hebben erkend als kerken van Christus hier ter plaatse is het voor het aangezicht van de Here zonde als we in verdeeldheid verder gaan. Dus zullen we alles in het werk moeten stellen om tot daadwerkelijke eenheid te komen.

Eén van de eerste zaken die we met elkaar verder willen gaan doen is nog wat meer inhoud geven aan het verwerken van de pijn en moeiten die er bij sommige broeders en zusters aan beide zijden (mogelijk) nog leeft over de destijds ontstane breuk. Over deze materie is kort na die gezamenlijke verklaring al eens een gezamenlijk stuk opgesteld door de voorzitters van beide kerkenraden en dat willen we nu als uitgangspunt nemen om verder te gaan en zo het verleden met elkaar af te sluiten na gezamenlijk daarbij het aangezicht van de Here gezocht te hebben in ootmoed en nederigheid (verootmoediging).

Besloten is dat iedere kerk de eigen gemeente op de hoogte brengt van de stand van zaken en wat we voornemens zijn en informeert hoe broeders en zusters daar persoonlijk in staan en de nodige pastorale zorg daarin besteden in persoonlijk bezoek en gesprek.

Wat betreft het omgaan met en het verwerken van het verleden, daarover hebben we als GKv leden op een gemeentevergadering van 17 januari 2008 n.a.v. een inleiding van ds. A. van Houdt al met elkaar gesproken waarbij ook (kritische) vragen zijn gesteld en beantwoord.

Toch stelt de kerkenraad voor, als daar behoefte aan is, een inloop spreekuur te houden om vragen te beantwoorden en/of met elkaar te spreken over onduidelijkheden of andere zaken die iemand nog kan dwars zitten met het oog op het verleden en kijkend naar onze taak en roeping elkaar te zoeken in de toekomst. U dient zich daarvoor wel aan te melden bij de scriba en als daar voldoende belangstelling voor is wordt dat gesprek gehouden op donderdag 11 oktober a.s. tussen 20.00-21.00 uur. De leden van de samensprekingscommissie en het moderamen zullen daar dan aanwezig zijn

Hebt u bepaalde zaken en bent u niet in de omstandigheid naar de kerk te komen dan kunt u met ons een afspraak maken zodat we bij u thuis daarvoor langskomen.

Vervolgens willen we een gezamenlijke vergadering beleggen van beide gemeenten (NGK en GKv) op 31 oktober 2012 met van beide zijden een spreker (ds. Joh. Weij NGK en ds. A. van Houdt GKv). Deze beide predikanten zullen in een kort referaat ingaan op deze materie en dan in verootmoedigend gebed deze zaken bij de Here brengen waarin de dankbaarheid wordt uitgesproken voor wat bereikt is maar ook gezamenlijke schuld wordt beleden voor God dat we elkaar niet hebben kunnen vasthouden.

Hoe daarna verder?

Besloten is aan beide zijden (NGK en GKv) bij de landelijke deputaatschappen samensprekingen resp. CCS (Commissie Contact en Samenspreking met andere kerken) en DKE (Deputaten Kerkelijke Eenheid) op te vragen wat zij als richtlijn aangeven hoe verder te gaan. Wat zijn met elkaar gemaakte afspraken, waar moeten we op letten, welk traject hebben we te bewandelen, etc.

Verder willen we komen tot het voorgaan van predikanten over en weer in elkaars kerkdiensten, samen organiseren van bijbelstudie, c.q. bezoeken van elkaars bijbelstudieverenigingen en andere vormen en manieren om elkaar beter te leren kennen. Dit alles binnen samen vast te stellen kaders en gelet op wat daar landelijk over is afgesproken.

Het samen opgestelde stuk dat dient voor de vergadering van 31 oktober a.s. is als volgt:

TERUGBLIK EN VEROOTMOEDIGING

De kerkenraden van de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt en de Nederlands Gereformeerde Kerk te Vlaardingen willen voor het aangezicht van GOD en tegenover de beide gemeenten hun grote dankbaarheid en blijdschap uitspreken dat zij elkaar Anno Domini 2010 als kerken van Jezus Christus hebben mogen vinden en hervinden op basis van het Woord van God en de Gereformeerde Belijdenis. Wij ervaren dit als een groot goed en een geschenk van de Koning der Kerk.

Deze blijdschap en dankbaarheid gaat echter nog altijd gepaard met verdriet om wat ons in het verleden heeft verdeeld en jarenlang gescheiden heeft gehouden. Onder andere het schorsen van ambtsdragers in die tijd heeft grote gevolgen gehad voor het vertrouwen in elkaar. Wij beseffen dat daarover aan beide zijden

van de breuk pijn en verdriet ervaren wordt tot op de dag van vandaag.

We hebben er vandaag behoefte aan ons tegenover de HERE en elkaar te bekleden met ootmoed en nederigheid over wat er in het verleden is gebeurd. Wij belijden het als schuld voor God dat we toen niet in staat geweest zijn elkaar vast te houden. We beseffen ook dat we over de oorzaak en aanleiding en de noodzaak van wat er rond de verdrietige breuk in 1970 heeft plaatsgevonden nog altijd van mening kunnen verschillen. Daarom brengt het ons tot verwondering dat we onze overeenstemming in het heden – vanuit het diepe geloof dat we door de HERE tot eenheid geroepen zijn – mogen beleven met behoud van gevoelens over het verleden.

Wij spreken de gezamenlijke intentie uit dat we, vergetende hetgeen achter ons ligt en ons uitstreckende naar wat voor ons ligt, dit alles leggen in de hand van Hem die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt (Filippenzen 3:13-14, 1 Petrus 2:23).

We vertrouwen u op deze wijze voldoende geïnformeerd te hebben en mochten er van uw kant nog vragen zijn of zaken liggen dan horen wij dat van u (telefoonnr. scriba 010 2343210 of per **e-mail** swpverkade@verkade-vlaardingen.nl).

Met broedergroet,
namens de kerkenraad,
S.W.P. Verkade (scriba)

NOTULEN VERGADERING KERKENRAAD MET DIAKENEN EN DE GEMEENTE GEZAMENLIJK MET KERKENRAAD MET DIAKENEN EN GEMEENTE VAN DE NGK VLAARDINGEN

op woensdag 31 oktober 2012 – 20.00 uur

Zoals afgesproken en vermeld in de uitnodiging is er voorafgaand aan de vergadering vanaf 19.30 uur een inloop en kennismaking met koffie e.d., waarvan velen gebruikmaken.

• **OPENING door br. J.C. van Houwelingen.**

Schriftlezing Efeze 2 : 11 – 18 die wordt voorafgegaan en gevolgd door het zingen van de 4 verzen van het bekende Lutherlied, Gez. 143 (Een vaste burcht is onze God). Daarna gaat hij voor in gebed.

In zijn openingswoord verwelkomt hij de aanwezigen en staat hij stil bij deze bijzondere avond dat na een periode van 10 jaar samenspreken tussen de commissie van beide kerken vanavond de eerste gezamenlijke gemeentevergadering kan worden gehouden. Dat gezamenlijke houdt in dat de hele avond onder verantwoordelijkheid valt van beide kerken(raden) en de uitvoering in handen is van zowel NGK als GKv brs./zrs. Br. Van Houwelingen zal het 1^e deel van de avond voorzitter zijn en br. W.P. (Willem) Verkade het tweede gedeelte. En ook zijn er sprekers van beide zijden t/m verzorgen van koffie en andere dranken, begeleiding samenzang, waar zo veel mogelijk door leden van beide kerken aan wordt deelgenomen

Naast ontmoeting is deze avond ook bedoeld om onze blijdschap en dankbaarheid van wat we tot nu toe in de samensprekingen bereikt hebben bij de Here te brengen in ons gebed, maar ook willen we gezamenlijk schuld belijden dat we in het verleden niet in staat zijn geweest elkaar vast te houden.

Vervolgens leest hij de verklaring terugblik en verootmoediging voor die door beide kerkenraden is opgesteld.

Tenslotte geeft hij het woord aan ds. Joh. Weij, predikant van de NGK te Vlaardingen.

- **TOESPRAAK / MEDITATIE ds. Joh. Weij**

n.a.v. Efeze 2 : 11 – 18

Aansluitend zingen we Gez. 119 (De kerk van alle tijden)

- **LEIDING BIJ NGK VOORZITTER br. W.P. (Willem) VERKADE**

Met het oog op de toespraak van ds. Van Houdt leest hij Filip. 3 : 10 – 21 en 1 Petr. 2 : 21 – 25.

- **TOESPRAAK / MEDITATIE ds. A. van Houdt** met als centrale Schriftgedeelten Filip. 3:13 en 14 en 1 Petr. 2 : 23

Aansluitend zingen we Ps. 130

- **GEBED ds. Joh. Weij.**

In zijn gebed gaat ds. Joh Weij ons als gemeenteleden van beide kerken voor in dank en verootmoediging naar de HERE. In dat gebed krijgen de volgende punten een plaats:

- ✧ Dank. Dat we elkaar hebben mogen vinden en hervinden op basis van het Woord van God en de Gereformeerde Belijdenis. Wij ervaren dit als een groot goed en een geschenk van de Koning der Kerk.
- ✧ Verdriet om wat ons in het verleden heeft verdeeld en jarenlang gescheiden heeft gehouden.
- ✧ Pijn: vertrouwen is geschaad, veroordelingen over en weer, harde woorden, vernietigende blikken. We zoeken heling bij de hemelse Geneesheer.
- ✧ Bescheidenheid. We bekleden met ootmoed en nederigheid over wat er in het verleden is gebeurd.
- ✧ Wij belijden het als schuld voor God dat we toen niet in staat geweest zijn elkaar vast te houden.
- ✧ Verwondering. Er is herkenning op basis van een hecht fundament. We zijn door de HERE tot eenheid geroepen. We hoeven het niet in alles eens te zijn om toch één te zijn. Er mag ruimte zijn voor eigenheid, eigen gevoelens
- ✧ Verlangen om vooruit te leren kijken, i.p.v. steeds weer achterom. Dat er genezing mag zijn, reiniging om samen meer zicht te krijgen op de Here Jezus + alles in Zijn hand te leggen,

die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt

- **SLUITING.**

Aan het slot bedankt de 2^e vergadervoorzitter br. W.P. Verkade de beide predikanten voor hun inbreng deze avond, in het bijzonder ds van Houdt die in de tijd dat hij in Vlaardingen predikant was zoveel tijd en energie in het samenspreken heeft gestoken, en ook direct 'ja' zei toen hij als spreker gevraagd werd voor deze avond.

Het meest dankbaar is hij voor het bijeen zijn en de hernieuwde kennismaking van deze twee gemeenten.

Hij roept op om niet meer te kijken naar wat achter ons ligt, maar aan de slag te gaan in de stad Vlaardingen. Waar het CDA afgelopen week zei "*het moet maar een beetje minder christelijk want dat is niet meer van deze tijd*", daar hebben wij als twee samenwerkende gemeenten een taak om ons te laten zien en horen en ons nog beter te profileren in deze stad.

Na het zingen van Gez. 161 (Heer U bent mijn leven de grond waarop ik sta) gaat ds. Van Houdt ons voor in gebed en sluit de voorzitter de vergadering omstreeks 21.20 uur.

Na de sluiting zetten organist (Lo Baauw) en pianist (Jaap Weerheijm) samen Gez. 167 in "Samen in de naam van Jezus heffen wij het loflied aan, want de Geest spreekt alle talen en doet ons elkaar verstaan", dat door velen spontaan wordt meegezongen.

Vervolgens wordt door velen (er waren bijna 100 aanwezigen, ca. 30 NGK en ca. 70 GKv) onder het genot van een hapje en een drankje nog verder kennism gemaakt en bijgepraat.

OPENINGSWOORD VOORZITTER GKv BR J.C. VAN HOEWELINGEN

Hartelijk welkom broeders en zusters van de Gereformeerde kerk vrijgemaakt en van de Nederlands Gereformeerde kerk, hier in dit kerkgebouw of thuis vis kerkteléfono of waar en wanneer dan ook via internet.

Wij zijn als kerkraden van de GKv en de NGK hier in Vlaardingen zeer verheugd dat we na een periode van ruim tien jaar van geregeld en ongeregeld samenspreken zover zijn gekomen dat we op deze Hervormingsdag (31 oktober 2012) een gezamenlijke gemeentevergadering mogen hebben.

Gezamenlijk!!! Dat betekent dat niet de ene kerk te gast is bij de andere kerk. Nee, gezamenlijk!!

Beide kerken hebben zo hun bijdragen aan deze avond. De leiding van deze avond is ook bij beide kerken. Halverwege zal br. Willem Verkade de leiding van mij overnemen.

De sprekers van deze avond zijn ds. J. Weij en ds. A. van Houdt. Hen heet ik nu in het bijzonder welkom.

Beide kerken doen hun bijdragen voor het zingen en de begeleiding, beide kerken zorgen voor de koffie en de thee en iedereen helpt bij het opruimen van het één en ander.

De NGK is gewoon om een half uur voorafgaande aan de gemeentevergadering een ontmoetingsinloop te hebben met koffie en thee. De GKv is gewend om na een gemeenteavond nog een ontmoeting te hebben met elkaar met een hapje en een drankje. Deze avond doen we het allebei!

Deze gemeenteavond is bedoeld om onze blijdschap wat we tot op heden in de samensprekingen hebben bereikt in gebed bij de Here te brengen. Ook willen we in gebed onze schuld belijden, dat we in het verleden niet in staat zijn geweest om elkaar vast te houden.

Deze avond is ook een avond van ontmoeting. Elkaar ontmoeten en elkaar verder leren kennen.

Het is onze bede dat deze avond mag meewerken aan het kerkvergaderend werk van onze Here Jezus Christus.

Johan van Houwelingen

TOESPRAAK DS. JOH. WEIJ

gezamenlijke gemeentevergadering GKv-NGK te Vlaardingen 31.10.2012

schriftlezing Efeze 2: 11-18

Deze verzen laten ons iets zien van het bijzondere van de gemeente in Efeze.

Die bestond, net als heel wat andere kerken in die tijd, uit 2 bloedgroepen.

Daar waren de gelovigen die door hun geboorte bij het volk Israël hoorden en daardoor al mochten delen in de zegeningen van het verbond.

En daar waren de niet-Joden, de mensen die vanuit de wereld tot geloof waren gekomen.

Tussen hen gaapte een enorme cultuurkloof. Die werd zichtbaar in eigen gewoonten en tradities. De Joodse gelovigen brachten een gigantische berg met regeltjes en wetjes mee. Daar waren zij van jongs af aan mee vertrouwd. Dat voelde veilig voor hen.

Voor degenen die deze opvoeding niet hadden meegekregen was dit gigantisch schrikken.

“Waar zijn we nu in terecht gekomen? Wat moeten we hiermee? We dachten dat geloven simpel was. Maar op zulke verschillen hadden wij niet gerekend!”

Eerlijk is eerlijk...daar werd in die eerste eeuw heel wat over gestreden en gediscussieerd. Voor sommigen was het alsof hun leven ervan af hing. Omdat over zulke principiële zaken ging werd er zelfs op het hoogste niveau, een top-overleg georganiseerd in Jeruzalem. (zie Hand.15)

De apostelen moesten eraan te pas komen om samen een bruikbare, leefbare weg te vinden.

Echte hoofdzaken werden van bijzaken gescheiden.

Wat hen samenbracht? Dat is duidelijk. Deze mensen deelden het geloof in de Here Jezus als Redder en Messias. Voor hen was Hij: de unieke Zoon van God.

Dat bracht herkenning en eenheid.

Het bijzondere, het mooie van deze gelovigen was dat ze in gesprek konden raken met elkaar door SAMEN hun liefde voor de Here Jezus uit te spreken.

Openlijk, in alle vertrouwen, deelden zij wat er in hun harten leefde.

Ik denk dat daar een geweldig aanknopingspunt ligt voor onze ontmoetingen als gereformeerde gelovigen in de stad Vlaardingen. Ik geloof in persoonlijke ontmoetingen en gesprekken van hart tot hart... óver de veilige en vertrouwde kerkmuren heen.

Want... wie een medegelovige persoonlijk hoort vertellen Wie Jezus Christus voor hem of haar is, als je in het leven van de ander kunt ontdekken hoe hij of zij probeert te leven als kind van het Licht... komt tot een ware ontmoeting. Als je elkaar op DAT niveau elkaar weet aan te spreken en te vinden... worden verschillen overbrugd.

Sinds de jaren zestig is er veel gebeurd. Soms zijn de hakken zwaar in het zand gezet.

Natuurlijk zijn er accentverschillen ontstaan, maar we zijn broeders en zusters en kerken die willen bouwen op het hechten fundament van de apostelen en profeten. En wat we vooral scherp moeten hebben is dat we willen bouwen op de enige echte hoeksteen Jezus Christus.

Dat geeft een hecht fundament.

Laten we uit de Bijbel geen dingen wegmoffelen. Ook in de christelijke gemeenten van het Nieuwe testament waren er soms echt principiële verschillen. Meningen botsten. Bijvoorbeeld over de viering van de sabbat, het eten van (offer)vlees en het vieren van bepaalde feestdagen. En lang niet altijd kwam men daaruit met een algemene leer. Wie bijvoorbeeld de laatste hoofdstukken van de Romeinenbrief leest, ontdekt dat er ook ruimte mág zijn voor andere meningen.

Gelovigen binnen dezelfde kerk én over kerkmuren heen, hoeven het niet in alles EENS te zijn, om toch EEN te zijn! (zo leerde ik van prof.dr. Jager)

De prachtige boodschap van dit stukje uit Efeze 2 is: Kijk naar de Here Jezus. Zet Zijn kruisiging en opstanding centraal, niet alleen maar in de leer, maar ook in je persoonlijk leven!

Hij heeft de kloof heeft overbrugd tussen ons en God, maar ook tussen ons en de ander.

HIJ is dus het geheim voor ons gemeente-zijn en voor onze samenwerking.

Zijn kruisiging en opstanding brengt VREDE.

Wie zich SAMEN kleinmaakt voor Hem, zal ontdekken dat Hij de Bron van vrede is.

In de kerk van Efeze zat spanning. Er was, zegt Paulus, zelfs een muur van vijandschap tussen gelovigen die allemaal afzonderlijk hun vertrouwen op Christus hebben gesteld.

Dat lijkt onvoorstelbaar. Toch was dit een werkelijkheid.

Helaas is er niets nieuws onder de zon. Prediker heeft gelijk. In de zestiger jaren ontstond een klimaat van wantrouwen tussen medegelovigen. Mensen namen elkaar de maat. En steen voor steen werd er een muur van vijandschap opgebouwd. Veroordelingen over en weer. Bitterheid, verdeeldheid in het lichaam van Christus. Wat een pijn kunnen mensen elkaar aandoen.

Het onderstreept –pijnlijk- de werkelijkheid dat we allemaal zondaren zijn, die de genade van God zo hard nodig hebben.

Maar wat is het hoopvol wat er nu aan het gebeuren is. Wat mooi om dan juist vanavond naar Efeze 2 te kijken. Want daar lezen we dat Jezus Christus de Hemelse Geneesheer die vijandschap kan doen verdwijnen en dus ook opgekropte boosheid en teleurstelling.

De verzoening door Jezus Christus is Gods grote geschenk. Daar schittert de genade!

Dus...is Hij het geheim van ons gemeente-zijn, nu en in de toekomst!

Tijdens de voorbereiding van deze avond moest ik even aan een kinderliedje van Elly en Rikkert denken. Hokjes, vakjes... we stoppen iedereen in hokjes, vakjes.

Wat zijn daar goed in. Iedereen krijgt een stempeltje en dan weet je meteen waar iemand bijhoort. Vaak luisteren we dan bij voorbaat als slecht en denken we ook niet meer na over wat een ander zegt.

Hokjes, vakjes. Dat herkennen we ook in Efeze 2.

De typeringen van bloedgroep 1: Heiden. Onbesnedene. Geen burger van Israël. Wetteloze.

En die van bloedgroep 2: verbondskind. Burger van Israël.

Wettischist. Conservatieveling.

Wat doet Paulus? Hij zegt: er is maar één bloedgroep. Wij hebben allemaal een valse start. Niemand kan zonder Jezus bij God komen. Het is door ZIJN BLOED dat wij één zijn!

In Hem worden de tegenstellingen overbrugd. SAMEN zijn we burgers van het Koninkrijk der hemelen. We zijn gepromoveerd van gasten, naar huisgenoten van God.

In de aanloop naar vanavond werd ik geraakt door het 10e vers. Daar spreekt de grote dankbaarheid en ook de enorme eensgezindheid die wij zo nodig hebben.

"HIJ heeft ons gemaakt tot wat we nu zijn. Wij zijn in Jezus Christus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God mogelijk heeft gemaakt."

Zie je hoe mooi dat is? Ik herken een persoonlijke toepassing: God is aan het werk in uw leven. Hij is met jou bezig. Vol zorg vormt Hij u, jou, mij.

Maar die geweldige hemelse Vader is niet alleen maar met individuutjes bezig. Hij is óók met Zijn gemeente aan het werk. Hij kneedt en vormt ons naar Zijn beeld.

En daar groeit iets. Daar kan iets heel moois zichtbaar worden, ook in onze samenwerking.

Verdeeldheid is zonde. Eenheid een opdracht.

Op het bijzondere fundament van de profeten en apostelen...Bouwend op die unieke Zoon van God, onze Here en Heiland Jezus Christus Die we eren als de Hoeksteen...mag er ook in Vlaardingen iets mooiers tevoorschijn komen dan er was in de afgelopen tijd.

Mag HIER geheeld worden wat kapot ging, gereinigd worden wat onzuiver was.

Ja mag hier GROEI zichtbaar worden in gehoorzaamheid aan Gods Woord, in liefde voor Hem en Zijn Zoon, in toewijding aan Hem én aan elkaar.

Weet je hoe dat kan? Paulus zegt: steen voor steen, door het werk van de Heilige Geest.

Het begint bij u, bij jou en mij!

TOESPRAAK DS. A. VAN HOUDT

gezamenlijke gemeentevergadering GKv-NGK te Vlaardingen 31.10.2012

schriftlezing: Filip 3: 10 -21 en 1 Petr. 2 : 21 – 25
Broeders en zusters, jongens en meisjes,

doe eens even zo, knijp jezelf eens even in je arm..... Het is echt waar...! We zitten hier vanavond voor het eerst samen in één vergadering als vrijgemaakt gereformeerden en als nederlands gereformeerden.

Het is echt waar. Ik heb daar zittend en luisterend naar de mooie meditatie van mijn collega, ik heb me echt even in mijn arm geknepen, vanwege dit wondere moment. En, kijk daar ga ik al in de fout, want ik wijk af van m'n tekst, maar velen zal het zo vergaan als mij, dat er allerlei gedachten door je heen gaan, dat er allerlei herinneringen zijn aan vroeger, aan die momenten dat we zo verdrietig uit elkaar gingen en dat het niet te houden was. Ook aan die momenten dat we voorzichtig begonnen met samenspreken.

Het was in 1981 in Enschede dat ik voor het eerst aan tafel zat met de broeders van de Nederlands Gereformeerde Kerk en dat we aan samenspreken deden. En meer dan 30 jaar samenspreken ook op landelijk niveau met de Deputaten Kerkelijke Eenheid heeft mij geleerd wat voor een weerbarstige materie dit is en hoe moeilijk het is om tot elkaar te komen en elkaar te vinden. Begrijpt u nou waarom ik mezelf in de arm knijp? En dat we zeggen Soli Deo Gloria, God alleen de eer!

Wilt u ook even aan de HERE God denken? Het is goed om naar onszelf te kijken, maar wilt u ook aan de HERE God denken? Wat zal het voor Hem betekenen deze avond, de HERE God die het familiediner heeft georganiseerd en die (je kijkt toch ook wel eens naar die serie met Bert van Leeuwen?). En wat gebeurt er dan? Ze huilen en ze vallen elkaar in de armen. Dat is iets van de sfeer van vanavond.

Mediteren wil ik niet echt, want wat mij vooral voor ogen staat is iets te laten zien van die verklaring die we destijds hebben opgesteld en die we vanavond hebben voorgelezen. Die twee Schriftgedeelten vormen als het ware de brug, twee teksten waar ik iets over wil zeggen.

Wij spreken de gezamenlijke intentie uit dat we, vergetende hetgeen achter ons ligt en ons uitstreckende naar wat voor ons ligt, dit alles

leggen in de hand van Hem die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt, (Filippenzen 3:13-14, 1 Petrus 2:23). Dat zijn die kernteksten, dat is de brug waarover wij naar elkaar moeten lopen. Met die woorden eindigt de verklaring van terugblik en verootmoediging, die ons vanavond samenbrengt en samen bindt. We hebben, en ik zeg weer Soli Deo Gloria, we hebben elkaar mogen vinden en hervinden als ware kerken van de HERE, aan het begin van 2010. In een onvergetelijke vergadering van de beide kerkenraden en de diakenen hebben we dit samen ervaren als een groot geschenk van de Koning van de kerk.

Maar, eerlijk is eerlijk, deze blijdschap en dankbaarheid gaat nog altijd gepaard met verdriet om wat ons in het verleden heeft verdeeld en jarenlang gescheiden heeft gehouden. Wij beseffen dat daarover aan beide zijden van de breuk pijn en verdriet ervaren wordt tot op de dag van vandaag. Zo hoorde u het ook door br. Van Houwelingen voorlezen uit de gezamenlijke verklaring aan het begin van deze avond.

Broeders en zusters, hoe gaan we met dat verleden om? Er zijn twee manieren waarop we dat kunnen doen. Je kunt het verleden aanpakken op de manier van de man in een bekende gelijkenis, van de Here Jezus, weet u wel, de man die niet vergeven kon. De koning had hem zijn grote berg schuld vergeven. Nauwelijks op straat kwam hij een broeder tegen en hij greep hem bij de keel en siste: Betaal wat je me schuldig bent.

Zo'n houding, en ik heb het in de achterliggende jaren meegemaakt aan beide zijden, zo'n houding kan zich ook zo maar van ons meester maken. Wie van plan is zo met het verleden om te gaan zal met al zijn prachtige plannen en mooie dromen voor de toekomst al heel spoedig vastlopen. Dan gaan we denken in de klassieke termen van zij zijn de daders en wij zijn de slachtoffers. Dan zoeken wij genoegdoening voor wat we zelf ervaren als onrecht dat ons werd aangedaan. Dan bijt de één zich vast in de schorsingen die destijds hebben plaatsgevonden en hij zal zeggen: dat had nooit mogen gebeuren, en dat moet eerst van tafel. En een ander zal zeggen: ja, ja, ho, ho, maar er werd obstructie gevoerd binnen de gemeente en er werd tweedracht gezaaid, en de handtekening onder de Drie Formulieren van Eenheid werd niet meer serieus nagekomen. Geloof me, het is zo'n koud kunstje om elkaar over en weer onder de verwijten te bedelven. Mijn dringend advies, mijn gebed is, mensen, asjeblijft, en de HERE beware ons er voor, doe dat niet, want dan

loop je vast, dan verzandt je in de woestijn van je eigen vermeende gelijk.

Er is ook een andere manier en daarvoor pleiten we in de verklaring. Ons tegenover de HERE en elkaar te bekleden met ootmoed en met nederigheid over wat er in het verleden is gebeurd. Het als een gezamenlijke schuld voor God dat we toen niet in staat geweest zijn elkaar vast te houden. We moeten het ook gewoon hardop kunnen en durven zeggen, dat we over de oorzaak en aanleiding en de noodzaak van wat er rond de verdrietige breuk in 1970 heeft plaatsgevonden nog altijd stevig van mening kunnen verschillen. Maar lieve mensen, geliefde broeders en zusters, het is mijn diepste overtuiging dat er maar één begaanbare weg is om daar op een eerlijke en verantwoorde manier uit te komen: Vergetende hetgeen achter ons ligt en ons uitstreckende naar wat voor ons ligt leggen we alles wat er toen over en weer heeft plaatsgevonden in de hand van Hem die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt. Laat het oordeel van actie en reactie uit de tijd die achter ons ligt aan de HERE over, bij Hem is het toch veilig en wie is er eerlijker dan Hij? Laten we ons uitstrekken naar wat voor ons ligt. Pas er voor op dat de één de ander alsnog onder zijn juk wil laten doorgaan. Wat wij samen moeten leren is de hals te buigen onder het juk van Christus, - zoals een prachtige uitdrukking van de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt. Dat is: eenvoudig samen buigen voor het heerlijke Woord van God en de Gereformeerde Belijdenis.

Het is vandaag Hervormingsdag. De geschiedenis van de kerken van de Reformatie laat zien, dat kerkelijke breuklijnen vaak zijn ontstaan op het snijmoment, dat de band met de gereformeerde belijdenis werd losgelaten.

De kerkgeschiedenis heeft ook laten zien, dat kerkelijke groeperingen, die qua opvattingen soms mijlenver van elkaar afstonden, elkaar toch weer terug konden vinden op basis van het Woord van God en de Drie Formulieren van Eenheid.

Zo vonden de Christelijk Afgescheidenen en de Gereformeerde Gemeenten onder het kruis elkaar in 1869 op de synode van Middelburg. Je moest destijds nog met een veerboot naar het eiland Walcheren varen. En op de boot (zo gaat het verhaal) keken de vertegenwoordigers van beide kerken elkaar met de nek aan. Maar tijdens de vergadering gebeurde het wonder. Het werd een familiediner: ze vonden elkaar op de beproefde basis van Gods Woord en de Drie Formulieren van Eenheid.

Net zo vonden ook de Afgescheidenen en de Dolerenden elkaar ondanks diepgaande principiële meningsverschillen in de Vereniging van 1892 en het werd het wonder van de 19^e eeuw genoemd. Hoe zullen wij elkaar zoeken en vinden en samen op weg gaan? Het wonder van Vlaardingen!

Niet door ons te verliezen in gelijkhebberig geharrewar en gehakketak over wat er destijds heeft plaatsgevonden. Maar door de handen ineem te slaan en ons samen te richten op wat ons nu en in de toekomst samen kan binden: Door verzoeningsgezind en tot vergeving bereid elkaar in liefde de broederhand en de zusterhand te reiken en te zeggen: zo vinden wij elkaar: dit is de basis waarop we willen staan en samen vergaan. Lieve broeders en zusters, op die basis van Gods Woord en de gereformeerde belijdenis, die in alle delen geheel met het Woord in overeenstemming is.

We hebben begin 2010 al de intentie uitgesproken samen te willen zoeken naar een vervolgtraject, dat binnen de lijnen ligt van wat we op het niveau van onze Generale Synode niveau hebben afgesproken. Daarvoor zijn volgens ons twee zaken van belang:

- a. dat is gebleken dat er metterdaad eenheid is in erkenning en beleving van het Woord van God en de belijdenis van de kerken, alsook van de regels die op grond daarvan voor het kerkelijk leven moeten gelden;
- b. dat bezwaren die op generaal-synodaal niveau het gestalte geven aan kerkelijke eenheid met de andere kerkgemeenschap in de weg staan in de plaatselijke situatie niet van kracht zijn.

Punt a. gaat over de verbondenheid aan de gereformeerde belijdenis, zoals dat bij ons in de GKv loopt via het ondertekeningsformulier voor ambtsdragers en ook de NGK kennen hier en daar zo'n formulier.

Punt b. betreft de vraag, hoe we in de praktijk omgaan met andere opvattingen, bijvoorbeeld ten aanzien van Zondag 22 van de Heidelbergse Catechismus en over de kinderdoop en het functioneren van zusters in een leer- of regeerambt van de kerk. Ten aanzien van laatstgenoemde zaak is tot nog toe door onze Synoden vastgesteld dat het rapport vrouwelijk ouderlingen en predikanten onvoldoende basis bied de ambten open te stellen voor de zusters in de gemeente.

Wanneer deze vragen positief kunnen worden beantwoord, dus, wanneer er in dit opzicht geen belemmeringen meer zijn, kunnen wij hiermee naar de Classis en naar Deputaten Kerkelijke Eenheid ter fiattering van een vorm van kerkelijk samenleven als zusterkerken in de HERE. Ik wil ook een waarschuwend woord laten horen. Pas

daarbij op voor een euforische stemming en blij voorzichtig en zorgvuldig te werk gaan. Helen dat moet voorzichtig gebeuren. En dan is er ruimte.

Er bestaat binnen de bandbreedte van het ondertekeningsformulier best veel ruimte. Maar het is een ruimte die ingeperkt wordt door respect voor wat we gezamenlijk hebben uitgesproken het Amen van de Kerk op het Woord van God. Nieuwere inzichten zijn mogelijk. Gerechvaardigde kritiek wordt niet monddood gemaakt. Maar Gereformeerde Kerken, en dat zijn we toch allebei, nemen haar confessie zo serieus, dat zij dan ook een doorwrocht stuk verwachten waarover zij zich in hun vergaderingen kunnen uitspreken. Ook dat is gereformeerd.

Zij hebben de wacht over de zuiverheid van de leer, en dat is de leer van Christus, en mogen niet toelaten dat de gemeenten in verwarring raken over het gemeenschappelijk geloof.

Ik heb mezelf in de arm geknepen, maar er moet meer gebeuren dan dat. Een ander lichaamsdeel is gevouwen handen, die moeten er ook zijn én blijven. Hoe goed is het familie te ontmoeten en uiteindelijk te zeggen: Nu moeten we toe naar dat familie diner waar Christus zelf de Heer en gastheer is. Samen eten van het ene brood en drinken uit die ene beker. Hadden we het destijds niet over het tafellaken dat was gescheurd?

Ik hoop dat onze ontmoeting ertoe mag bijdragen dat we aan weerszijden opnieuw beseffen wat wij in onze belijdenisgeschriften bezitten en welke belangrijke brugfuncties zij hier in Vlaardingen vervullen. Zij hebben als Amen der Kerk hun zegenrijke samenbindende kracht meer dan bewezen.

De verootmoediging en de schuldbelijdenis waarvoor we samenkomen is wat mij betreft goed weergegeven in Psalm 130.

Zingen: Psalm 130:1-4.

PERSBERICHT

GKV EN NGK VLAARDINGEN BELIJDEN SCHULD UIT VERLEDEN

VLAARDINGEN. De Nederlands Gereformeerde Kerk en Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) in Vlaardingen hebben na 10 jaar samenspreken en nadat ze elkaar 2 jaar geleden als kerken van Christus hebben erkend op 31 oktober de eerste gezamenlijke gemeentevergadering belegd.

In een gezamenlijke verklaring spraken beide kerkenraden die avond voor het aangezicht van God en tegenover de beide gemeenten hun grote blijdschap en dankbaarheid uit dat zij elkaar als kerken van Jezus Christus hebben mogen vinden op basis van Gods Woord en de Gereformeerde Belijdenis.

Aangezien die blijdschap en dankbaarheid nog altijd gepaard ging met verdriet om wat hen in het verleden heeft verdeeld en jarenlang gescheiden heeft gehouden, stond die avond ook in het teken van verootmoediging en gebed. Aan beide zijden van de breuk werd pijn en verdriet ervaren over wat er in het verleden heeft plaats gevonden en is het als schuld voor God beleden dat men niet in staat was elkaar toen vast te houden. Het gaf verwondering dat deze overeenstemming in het heden beleefd mocht worden met behoud van gevoelens over het verleden. Het is immers de Here die ons tot eenheid roept?!

Beide plaatselijke kerken hebben zo samen het verleden bij de Here gebracht en daarmee ook afgesloten om zich samen te richten op de gezamenlijke toekomst onder de zegen van de Here.

De plaatselijke NGK predikant ds. Joh. Weij en oud-predikant ds. A. van Houdt (nu GKV-predikant te Urk) hebben die avond een toespraak gehouden en zijn daarbij voor gegaan in dat verootmoedigende gebed tot de Here.

Nadere gegevens:

Het samen opgestelde stuk dat diende voor de vergadering van 31 oktober is als volgt:

Hoe daarna verder?

Verder is door beide kerkenraden besloten verder te spreken om te komen tot het voorgaan van predikanten over en weer in elkaars kerkdiensten, samen organiseren van bijbelstudie, c.q. bezoeken van elkaars bijbelstudieverenigingen en andere vormen en manieren om elkaar beter te leren kennen. Dit alles binnen samen vast te stellen kaders en gelet op wat daar landelijk over is afgesproken. Er zijn reeds contacten gelegd met de landelijke deputaatschappen samensprekingen resp. CCS (Commissie Contact en Samenspreking met andere kerken) en DKE (Deputaten Kerkelijke Eenheid) wat zij als richtlijn aangeven hoe verder te gaan, wat zijn met elkaar gemaakte afspraken, waar moeten we op letten, welk traject hebben we te bewandelen, etc.

VERKLARING WEDERZIJDSE ERKENNING

VERKLARING VAN WEDERZIJDSE ERKENNING

De kerkenraden van
de Nederlands Gereformeerde Kerk te Vlaardingen
en
de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) te Vlaardingen
verklaren elkaar te erkennen als ware kerken van Jezus Christus

Met dankbaarheid aan God en in gehoorzaamheid aan diens opdracht verklaren zij zich in alles te willen houden aan de Bijbel, het geïnspireerde Woord van God, en zich te binden aan de drie algemene of oecumenische belijdenisgeschriften (Apostolische Geloofsbelijdenis, Geloofsbelijdenis van Nicea en Geloofsbelijdenis van Athanasius) en aan de Drie Formulieren van Eenheid van Gereformeerde Kerken in Nederland (Nederlandse Geloofsbelijdenis, Heidelbergse Catechismus en Dordtse Leerregels).

Zij geven daarvoor de eer aan God, die door de leiding van zijn Geest mensen bewogen heeft om in liefde elkaar te zoeken en die hun elkaar deed herkennen en vinden in de eenheid van het geloof in onze Here Jezus Christus, de enige Verlosser en de Heer van zijn kerk.

De drie-enige God zij lof en dank en eer tot in eeuwigheid.

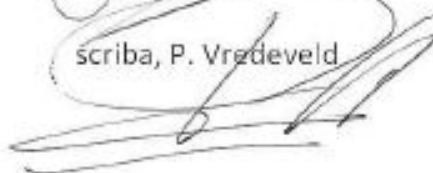
Amen

Namens de Gereformeerde
Kerk (vrijgemaakt)

preses, A. van Houdt, v.d.m.

scriba, P. Vredeveld

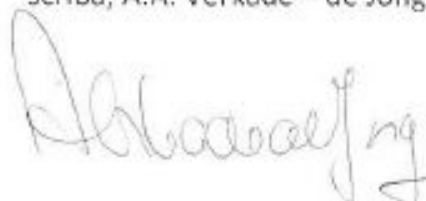

Namens de Nederlands
Gereformeerde Kerk

preses, W.P. Verkade

scriba, A.A. Verkade – de Jong

Vlaardingen, 8 februari 2010

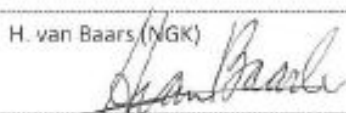
Wij, ondergetekenden, ouderlingen en diakenen van de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) en de Nederlands Gereformeerde Kerk te Vlaardingen, verklaren ingevolge artikel 54 van de geldende kerkorde respectievelijk artikel 17 van het Akkoord voor Kerkelijk Samenleven, dat wij de Drie Formulieren van Eenheid (de Nederlandse Geloofsbelijdenis, de Heidelbergse Catechismus en de Dordtse Leerregels) van harte aanvaarden in alles naar het Woord van God te zijn en dat wij deze Formulieren daarom van harte aannemen als grondslag en regel voor al onze ambtelijke arbeid in het midden der gemeente.

Wij beloven daarom dat wij ieder naar eigen ambt deze leer met toewijding zullen onderwijzen en trouw verdedigen en elke dwaling, die daarmee in strijd is, zullen afwijzen.

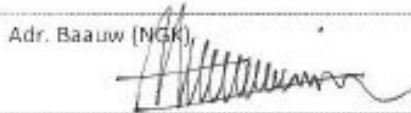
Voor het geval wij een bedenking tegen deze leer of een afwijkende mening zouden krijgen, beloven wij dat wij die bedenking of mening niet zullen uiteenzetten of verdedigen, maar dat wij ons gevoelen aan de kerkenraad voor onderzoek zullen voorleggen en ons gewillig aan het oordeel van de kerkenraad zullen onderwerpen.

Ouderlingen en diakenen Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) en Nederlands Gereformeerde Kerk

H. van Baars (NGK)

Adr. Baauw (NGK)

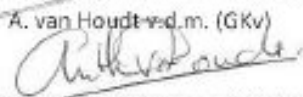
D.L. Baauw (NGK)

D. Bronkhorst (NGK)

A. van Houdt v.d.m. (GKv)

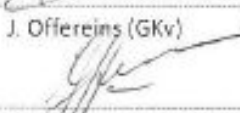
M. Moekesform (GKv)

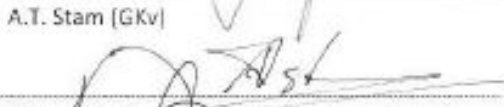
J.H. van Rooijen (GKv)

J. Offereins (GKv)

A.T. Stam (GKv)

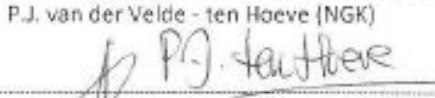
A. Stouwer (GKv)

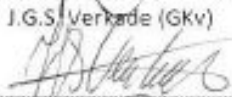
M. van der Velde (GKv)

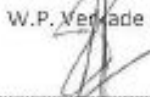
P.J. van der Velde - ten Hoeve (NGK)

J.G.S. Verkade (GKv)

W.P. Verkade (NGK)

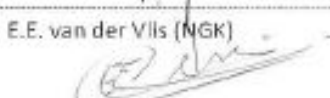
G.J. Verschelling (GKv)

A.J. Vink (GKv)

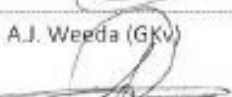
E.E. van der Vils (NGK)

P. Vredeveld (GKv)

A.J. Weeda (GKv)

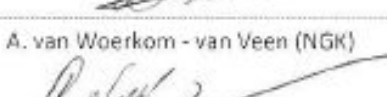
A.J.A. van Winkelhoff (GKv)

J.K. van Winkelhoff (GKv)

A. van Woerkom - van Veen (NGK)

Vlaardingen, 8 februari 2010

ondertekening door preses NGK en GKV

Handdruk